

enkeltpersoner. Dette gjelder spesielt for barn, og gjenspeiles i de få henvendelsene til Likestillings- og diskrimineringsombudet fra barn, se punkt 22 nedenfor.

Kapittel 10 Lovens saklige virkeområde

Utvalget foreslår at loven skal gjelde på alle samfunnsområder. Begrensninger i lovens anvendelsesområde må ha en særskilt begrunnelse. Dette synes Barneombudet er fornuftig fordi det sett ut fra et barneperspektiv vil åpne for å påberope seg diskriminering på arenaer som berører barn i større grad enn dagens rettstilstand tillater.

Som et eksempel kan Ombudet vise til innspill til Ombudet og forskning¹ som bekrefter at førstelinjetjenesten er usikker på når og hvordan man skal agere på vegne av barn med etnisk minoritetsbakgrunn. Forskningen viser også at barn som trenger hjelp og råd ikke oppsøker tjenester som kan gi hjelp. Det er solid grunnlag for å si at lavt saksomfang hos offentlige instanser når det gjelder "kultursensitive problemer" er en indikasjon på at systemet som skal fange opp barn i krise ikke evner å fange opp barn med annen kulturell bakgrunn enn norsk. Det handler både om unge som ikke ber om hjelp, og om unge som ikke får hjelp fordi hjelpeapparatet vegrer seg for å ta tak i "kultursensitive problemer". Barneombudet frykter en vesentlig forskjellsbehandling og et dårligere tjenestetilbud til barn med etnisk minoritetsbakgrunn, og at dette er en type indirekte diskriminering av barn som det ved å utvide lovens virkeområde vil være lettere å slå ned på.

En av de arenaene der barn tilbringer mye tid, er i hjemmet. Utvalget foreslår at loven ikke skal gjelde familieliv og andre rent personlige forhold, jfr. Lovforslaget § 2 første ledd.

Barneombudet vil påpeke at mange av de argumentene som fremkommer i NOUen for å innlemme diskriminering av kvinner i familielivet, i enda større grad gjør seg gjeldene for barn. Ombudet er imidlertid enig med utvalgets flertall i at det vil være problematisk å lovfeste et virkeområde der bevisspørsmål og håndheving er såpass problematisk. I tillegg er dette området, som utvalget også påpeker, ikke et rettsomt område, men reguleres av andre lover. Ombudet støtter derfor utvalgets forslag om ikke å innlemme familielivet i lovens saklige virkeområde.

Kapittel 13 Lovens diskrimineringsgrunnlag - utvalgets vurderinger og forslag

Sekkekategori

Utvalgets flertall foreslår at lovens liste over diskrimineringsgrunnlag i § 4 skal suppleres av en sekkekategori med ulike potensielle diskrimineringsgrunnlag. Ombudet stiller seg positiv til dette, da en sekkekategori åpner for en mer dynamisk tolkning av loven. Nye diskrimineringsgrunnlag vil etter Ombudets syn også nå barn raskt og det er derfor behov for fleksibilitet i lovverket.

Barneombudet har i innspill til utvalget påpekt viktigheten av å ha alder med som et eget diskrimineringsgrunnlag også utenfor arbeidslivet, nettopp for å fremtone ulovligheten av å diskriminere barn. Flertallet går i sin innstilling ikke inn for dette. Ombudet er derfor meget opptatt av å få en sekkekategori som også omfatter alder som diskrimineringsgrunnlag og at dette ikke avgrenses til "særlige urimelige eller usaklige tilfeller" slik utvalget foreslår. Se nærmere om alder under 13.3.6.

---

¹ Bredal, A. (2007): Tvangsekteskapsaker i hjelpeapparatet. Omfang og utfordringer. Senter for Kvinne og kjønnsforskning, Universitetet i Oslo, http://www.sfk.uio.no/til_nedlasting/Rapport_Anja%20Bredal.pdf

Neuymayer, S. M., Melinda A. M. og Sveaas, N. (2008): Forebygging av vold i oppdragelsen. Nasjonalt kunnskapssenter om vold og traumatisk stress (NKVTS), http://www.nkvts.no/biblioteket/Sider/Info_VoldOppdragelseMinoritetsforeldre.aspx

Integrerings- og mangfoldsdirektoratet: Ungdom med innvandrerbakgrunn. Verdier, normdannelse og livsvalg - en kunnskapsstatus. IMDI rapport 10-2008.

Etnisitet

Utvalget foreslår at etnisitet er et av diskrimineringsgrunnlagene som skal listes opp i loven, og at språk skal innfortolkes i grunnlaget etnisitet.

Barneombudet har i sin rapport til FNs komité for barns rettigheter² uttrykt bekymring for språkopplæring for samiske barn. Problemene viser seg både i form av manglende samiske læremidler, manglende lærekrefter, og generelt manglende tilrettelegging fra skolens side for samisk språkopplæring. Etter Ombudets syn er situasjonen uholdbar i forhold til samiske barns rett til ikke-diskriminering etter barnekonvensjonen artikkel 2, men også artikkel 29 om rett til en utdanning som skal utvikle respekt for egen kulturell identitet og artikkel 30 om urbefolkningens rett til å bruke sitt eget språk.

Barneombudet er også bekymret over at barn som ikke behersker norsk blir utsatt for forskjellsbehandling av offentlige organer på bakgrunn av manglende språkkompetanse. Det samme gjelder barn som vokser opp i Norge med foreldre som ikke behersker norsk. Undersøkelser viser svært mangelfull tolkebruk i helsevesen og barnevern. Undersøkelsene synliggjør behov for en klarere profil på rett og plikt til bruk av tolk, og at det finnes lite opplæring i tolkebruk. Det er et stort behov for bedre rutiner for tolkebruk og for flere kvalifiserte og lett tilgjengelige tolker. Fra Barneombudets ståsted er det mest bekymringsfulle at mindreårige barn brukes som tolk både i egen sak og for foreldrene sine. Ombudet frykter derfor at deler av befolkningen som ikke behersker norsk får et utilstrekkelig tilbud fra det offentlige, og at dette også innebærer diskriminering av barn både direkte og indirekte.

Ombudet mener på denne bakgrunn at det er meget viktig at språk innfortolkes i etnisitet som diskrimineringsgrunnlag, og støtter utvalgets vurderinger på dette området.

13.5 Spørsmålet om nye grunnlag

Artikkel 2 i barnekonvensjonen angir hvilke diskrimineringsgrunnlag som er vernet. Oppregningen av grunnlag er ikke uttømmende, men avsluttes med ”eller annen stilling”, og nye diskrimineringsgrunnlag vil dermed kunne føyes til. FNs komité for barns rettigheter har uttrykt bekymring for forskjellsbehandling av barn på bakgrunn av forhold som ikke er spesifisert som diskrimineringsgrunnlag i artikkel 2, blant annet seksuell orientering, barns helsestatus, oppholdsstatus og bosted.

Barneombudet vil nedenfor gå gjennom de mest relevante grunnlagene i utvalgets forslag sett fra Ombudets ståsted.

13.5.2 Helse

Barneombudet er positiv til at helse og overvekt som diskrimineringsgrunnlag kommer inn i sekkekategori. Det er Ombudets oppfatning at barn som har vært syke, men som ikke lenger har funksjonsnedsettelse på bakgrunn av sykdommen, lettere vil kunne påberope seg diskriminering dersom helse er et eget grunnlag og ikke legges inn under funksjonsnedsettelser.

13.6.2 Seksuell orientering

Ombudet er også fornøyd med at virkeområdet for diskriminering på bakgrunn av seksuell orientering foreslås utvidet til å gjelde alle samfunnsforhold. Dette vil gi en viktig støtte til unge LHBT og en viktig utvidelse av dere klagemulighet om de blir diskriminert.

Sosial opprinnelse

Barnekonvensjonens artikkel 2 omfatter flere diskrimineringsgrunnlag enn

---

² Barneombudet 2009 s 26 <http://www.barneombudet.no/publikasjoner/supplerend1/>

diskrimineringsvernet i dagens nasjonale lovgivning, eksempelvis nevnes sosial opprinnelse i bestemmelsen.

Sosial opprinnelse blir av utvalget ikke vurdert som et grunnlag i sekkebetegnelsen. Barneombudet vil i den anledning vise til sin supplerende rapport til FNs barnerettskomité³ der Ombudet påpeker at det er estimert at 85 000 barn levde i familier med lavinntekt i 2006. Barn av enslige forsørgere, ikke-vestlige innvandrere, arbeidsledige og mottakere av sosialhjelp, har større sjanse for å være fattige enn resten av befolkningen. Barn fra fattige familier kommer dårligere ut på en rekke sosiale og psykologiske indikatorer. En større andel av fattige barn sliter sosialt, deltar ikke i fritidsaktiviteter og opplever seg selv som sosialt isolerte. Ombudet oppfordrer i rapporten norske myndigheter til å ta aktive grep for å stoppe denne utviklingen.

På denne bakgrunn mener Ombudet at utvalget burde tatt sosial opprinnelse inn som et grunnlag i sekkekategori.

Oppholdsstatus

En persons oppholdsstatus i et land er ikke nevnt eksplisitt som diskrimineringsgrunnlag i artikkel 2 nr. 1. Barnekomiteen har imidlertid i sin General Comment nr. 6 "Treatment of Unaccompanied and Separated Children Outside their Country of Origin" uttalt at prinsippet om ikke-diskriminering også gjelder i forhold til disse barna, og at barn ikke skal diskrimineres på bakgrunn av at de er flyktninger, asylsøkere eller migranter. Diskriminering på bakgrunn av oppholdsstatus har vært et sentralt tema når det gjelder håndteringen av enslige mindreårige asylsøkere i Norge, da omsorgstilbudet til disse barna har vært vesentlig dårligere enn for norske barn uten omsorgspersoner. Inntil nylig hadde utlendingsmyndighetene ansvar for alle enslige mindreårige asylsøkere. Barnevernet har imidlertid overtatt omsorgsansvaret for dem under 15 år. For dem over 15 år, er tilbudet fortsatt vesentlig dårligere enn for barn som er under barnevernets omsorg⁴.

Ombudet får mange henvendelser om asylsøkende barn og manglende oppfyllelse av rettigheter til skolegang, helsetjenester og barnehage. Henvendelsene kan tyde på at det er behov for et sterkere vern mot usaklig forskjellsbehandling på bakgrunn av oppholdsstatus. Ombudet er derfor av den oppfatning at oppholdsstatus også bør være et relevant diskrimineringsgrunnlag.

Slik som forslaget nå fremstilles, vil det være antakelig være vanskelig å innlemme sosial opprinnelse og oppholdsstatus i sekkekategori, da disse grunnlagene ikke kan knyttes til et av de opplistede grunnlag. Ombudet ser at utvalget ved å velge "andre *liknende* vesentlige forhold ved en person" som formulering i sekkekategori ønsker å begrense muligheten for å påberope seg diskriminering på et ubegrenset antall grunnlag. Ombudet har forståelse for at utvalget ønsker å skape forutsigbarhet for dem som skal bruke og håndheve loven. Samtidig er det Ombudets oppfatning at man på den måte utelukker to viktige diskrimineringsgrunnlag. Ombudet ber derfor utvalget vurdere ulike muligheter for å innlemme sosial opprinnelse og oppholdsstatus som diskrimineringsgrunnlag.

13.3.6 Alder

Barneombudet har ved tidligere innspill til utvalget argumentert for å implementere alder som et generelt diskrimineringsgrunnlag i nasjonal lovgivning. Alder er ikke spesifikt nevnt i barnekonvensjonens artikkel 2. Dette er imidlertid et anerkjent diskrimineringsgrunnlag i andre konvensjoner, og det er nærliggende å anta at det vil omfattes av "annen stilling" i artikkel 2.

---

³ Ibid s 20.

⁴ Heyerdahl s. 38 i Barnekonvensjonen – barns rettigheter I Norge, Høstmølingen m. fl. , Universitetsforlaget 2008

I dag gir arbeidsmiljøloven vern mot diskriminering på bakgrunn av alder, men kun i arbeidslivet. I og med at Likestillings- og diskrimineringsombudet (LDO) ikke håndhever barnekonvensjonen, kan barn ikke få prøvet saker om diskriminering på bakgrunn av alder hos LDO med mindre saken faller innenfor arbeidsmiljøloven. Utvalget åpner for en meget begrenset mulighet til å få vurdert aldersdiskriminering på generelt grunnlag.

Når alder har vært et tema, har man i stor grad fokusert på diskriminering på bakgrunn av høy alder. Dette fokuset er også gjennomgående i NOU 2009:14. Diskriminering kan imidlertid like gjerne skje på bakgrunn av lav alder. En nylig utgitt guide fra Child Rights Information Network (CRIN)⁵ gir mange eksempler på aldersdiskriminering av barn. CRIN viser blant annet til at det i England gis færre ressurser til psykisk helsearbeid for barn enn for voksne. Andre eksempler er manglende stemmerett for barn under 18 år og at barns statsborgerskap er avhengig av foreldrenes. Barneombudet ønsker et økt fokus på lav alder som diskrimineringsgrunnlag. Ombudet er derfor uenig i at alder ikke blir et generelt opplistet diskrimineringsgrunnlag, men begrenses til særlig urimelige tilfeller i sekke kategorien.

Alder som diskrimineringsgrunnlag er også relevant i forhold til statens pådriverrolle. Det følger av barnekonvensjonen artikkel 2 andre ledd at staten ikke bare skal respektere, men også sikre rettighetene i konvensjonen uten diskriminering. Det betyr at staten må ta særlige grep, både lovgivningsmessige, administrative, økonomiske mv, for å sikre barn lik tilgang til rettighetene i konvensjonen.

Barnekomiteen har påpekt at sped- og småbarn er spesielt utsatt for å bli diskriminert fordi de i enda større grad enn større barn er avhengig av andre, samtidig som de har mindre mulighet til å si fra dersom de blir utsatt for krenkelser. Mye tyder på at sped- og småbarn for eksempel har høyere risiko enn eldre barn for å bli utsatt for vold⁶. Samtidig er dette forhold som ofte er svært vanskelig å avdekke. For at ikke de minste barna i praksis skal ha et dårligere rettsvern enn eldre barn, må staten sette inn særlige ressurser og organisere tjenestene på en slik måte at de minste barna, i så stor grad som mulig, får den beskyttelse og bistand de har krav på, på lik linje med eldre barn. Et generelt aldersdiskrimineringsvern vil etter Ombudets syn kunne påvirke staten til å gi et bedre tjenestetilbud og bedre beskyttelsesmekanismer for barn.

Ombudet er for øvrig enig med utvalget i at diskrimineringsvernet på bakgrunn av alder ikke skal være til hinder for aldersgrenser, men etterlyser samtidig en mer helhetlig gjennomgang av aldersgrensesettingen i Norge. Dette fremheves også i Søvig's gjennomgang av forholdet mellom norsk lov og barnekonvensjonen⁷. Et eksempel på en aldersgrense som har vært kritisert, er 15-års-skiellet for barnevernets omsorgsansvar for enslige mindreårige asylsøkere. De over 15 år er fortsatt under utlendingsmyndighetens ansvar, og dette tilbudet er som nevnt fortsatt vesentlig dårligere enn tilbudet til dem under 15 år. Myndighetene har begrunnet forskjellsbehandlingen med at det av praktiske grunner ikke er mulig å overføre omsorgsansvaret nå, men gir ikke noe nærmere tidsangivelse for når overføringen skal skje, utover at det skal skje så snart det er praktisk mulig. Det er heller ikke nærmere begrunnet hvorfor man har satt akkurat 15 års aldersgrense, utover at man ønsker å prioritere de yngste.

Aldersgrenser og forskjellsbehandling av barn bør ikke gjennomføres tilfeldig, men i lys av diskrimineringsvernet i artikkel 2. Utgangspunktet må være at alle mennesker er likeverdige, og at eventuelle særregler for noen aldergrupper, enten det er for yngre eller eldre, må kunne forsvares som saklig og rimelig. Hva som anses som saklig og rimelig vil måtte sees i

⁵ CRIN 2009 Guide to non-discrimination and the CRC http://www.crin.org/docs/CRC_Guide.pdf

⁶ US department of Health and Human Services : Child maltreatment : Fact sheet <http://www.cdc.gov/ncipc/factsheets/cmfacts.htm>

⁷ Søvig K.H 2009 Barnets rettigheter på barnets premisser - utfordringer i møtet mellom FN's barnekonvensjon og norsk rett. Det juridiske fakultet i Bergen skriftserie nr 115 side61

sammenheng med blant annet to andre grunnleggende prinsipper i barnekonvensjonen, barnets beste i artikkel 3 og barnets rett til deltakelse i art. 12. Dette betyr ikke at man ikke skal ha egne regler for barn – det kan i mange tilfeller være nødvendig og til det beste for barnet - men de må kunne begrunnes som saklige og rimelige.

Det er Ombudets oppfatning av at et generelt aldersdiskrimineringsvern vil kunne bidra til en mindre vilkårlig aldersgrensesetting i Norge.

Kapittel 15 Diskrimineringsforbudet

15.6 Tilknytningsdiskriminering

Utvalget foreslår et vern mot diskriminering på grunn av forhold ved en annen person for alle lovens grunnlag i § 4 femte ledd. Utvalget mener at dårligere behandling på grunn av tilknytning kan være like alvorlig og krenkende når den relaterer seg til egenskaper ved en annen person.

Barn av foreldre som er syke, LHBT, har funksjonsnedsettelse eller tilhører innvandrerbefolkningen vil i mange tilfeller kunne utsettes for diskriminering på grunn av forhold ved deres foreldre. Ombudet ser derfor dette forslaget som positivt.

Kapittel 16 Unntak for saklig forskjellbehandling

16.7.1 Trossamfunn

Utvalget har spesielt fokus på trossamfunns generelle unntaksadgang fra ulike diskrimineringslover, og påpeker at unntaksadgangen har blitt oppfattet som at gjeldende rett "fritar" trossamfunn fra enhver begrensning i diskrimineringsadgang. Utvalget foreslår derfor at unntak fra loven primært bør formuleres som unntak fra diskrimineringsforbudet og ikke fra lovens virkeområde. Utvalget og departementet foreslår at loven innlemmer trossamfunn i det generelle diskrimineringsforbudet i § 4, men at det gis en generell mulighet til forskjellsbehandling på saklig grunnlag i § 5. Utvalget mener at dette vil bidra til å øke trossamfunnenes bevissthet og fokus på nødvendigheten av å forskjellbehandle på bakgrunn av alle diskrimineringsgrunnlag.

Barneombudet støtter utvalgets vurderinger. Ombudet mener endringen gir et viktig signal til barn om at samfunnet de lever i er et åpent, likestilt og ikke-diskriminerende samfunn der ingen sektorer skal gis generelle unntak fra diskrimineringsforbudet. Dette er spesielt viktig for barn som vokser opp som medlemmer av trossamfunn med mer tradisjonelle oppfatninger om kvinner, seksuell orientering og etnisk tilhørighet.

Kapittel 17 Aktive tiltak for å fremme likestilling

17.3.2.3 Utdanningsinstitusjoners aktivitetsplikt Krav til læremidler.

Ombudet stiller seg positiv til at utvalget foreslår en nærmere utredning av egen aktivitetsplikt for utdanningsinstitusjoner. Forskning på psykisk helse viser at ti prosent av barn med innvandrerbakgrunn har opplevd vold og trusler på grunn av sin kulturelle bakgrunn og at spesielt gutter med innvandrerbakgrunn opplever mye mer mobbing enn barn i majoritetsbefolkningen⁸. Skoleledelsen bør derfor ha plikt til å forebygge, avdekke og arbeide aktivt mot diskriminering på bakgrunn av etnisk tilhørighet.

Ombudet er også positiv til at det skal vurderes nærmere om læremidler også bør bygge på nye diskrimineringsgrunnlag. Barnekonvensjonens artikkel 12 gir staten et ansvar for å fremme kunnskap om sine nasjonale minoriteter og deres kultur, språk, historie og religion.

---

⁸ Oppedal B m.fl. 2008 psykososial tilpasning og psykiske problemer blant barn i innvandrerfamilier. Folkehelseinstituttet 2008:14

Også etter artikkel 29 plikter utdanningen å ta sikte på å utvikle respekt for egen kulturell identitet. Europarådets rammekonvensjon om beskyttelse av nasjonale minoriteter artikkel 5 gir staten ansvar for å fremme forutsetningene for at nasjonale minoriteter kan utvikle sin kultur, religion og språk.

I en rapport fra Barnombudsmannen i Sverige (2005)⁹ uttrykker rom-barn at de behandles annerledes enn andre barn av lærerne og at det er behov for mer kunnskap om rom-kultur i skolen. Det eksisterer svært lite informasjon om nasjonale minoriteter i norske læremidler. Stolthet over egen kultur og trygghet på å kunne vise hvem man er, er viktig for en trygg identitetsbygging, og bør ivaretas bedre av skoleverket. Innlemming av materiale om nasjonale minoriteter til bruk i skolen vil også være positiv i forhold til å forebygge diskriminering og mobbing.

Barneombudet er også opptatt av at læremidler bør gjenspeile befolkningens ulikhet i seksuell orientering. Ombudet har fått innspill fra Landsforeningen for lesbiske, homofile, bifile og transepersoner (LLH), som mener at barn av samkjønnende par bør få mulighet til gjenkjennelse for sin familieform i læremidlene i skolen.

Ombudet mener derfor at innlemmelse av nye diskrimineringsgrunnlag i læremidlene vil være en viktig del av arbeidet for å redusere diskriminering.

Kapittel 22 Håndheving

Barneombudet er opptatt av at barns rettigheter også skal sikres i praksis. Ombudet mener at dagens praksis ikke ivaretar barns rett til ikke-diskriminering på en tilfredsstillende måte.

Likestillings- og diskrimineringsombudet (LDO), Likestillings- og diskrimineringsnemnda (nemnda), Sivilombudsmannen og domstolene behandler få saker om diskriminering av barn. Det synes som at staten har en utfordring i å gjøre håndhevingsorganene tilgjengelig for barn. Det er viktig at barn faktisk kan få prøvet spørsmål om diskriminering, både for det enkelte barn som opplever seg diskriminert, og fordi klagesaker er en viktig kilde til informasjon om diskriminering av barn.

Muligheten til å få prøvet en sak om diskriminering henger også sammen med hvilket regelverk som håndheves av de ulike organene. LDO/nemnda er opprettet for å være et lavterskeltilbud på diskrimineringsfeltet og er gitt mandat til å håndheve enkelte nasjonale lover, samt kvinnekonvensjonen og rasediskrimineringskonvensjonen, men ikke barnekonvensjonen. Barneombudet har som mandat å overvåke oppfølgingen av barnekonvensjonen. Ombudet behandler imidlertid ikke enkeltklagesaker og kan derfor ikke fungere som klageorgan for enkeltpersoner på dette feltet. Sivilombudsmannen og domstolen kan behandle saker om barnekonvensjonen, men Barneombudet kjenner ikke til at artikkel 2 i barnekonvensjonen har blitt prøvet eksplisitt for verken Sivilombudsmannen eller domstolen.

Utvalget påpeker at innføring av en sekkekategori åpner for at et betydelig antall klagesaker kan komme inn til LDO for behandling. Utvalget mener at LDO dermed bør få en skjønsmessig adgang til å "sile" saker, ved å utvide adgang til henleggelse. Barneombudet mener at dersom barns diskrimineringsvern skal tas på alvor, bør denne "sileadgangen" være meget begrenset hva gjelder henvendelser fra barn.

LDO bør heller ikke, i følge utvalget, drive aktivt pådriverarbeid i forhold til grunnlag som kan påberopes under sekkekategorien.

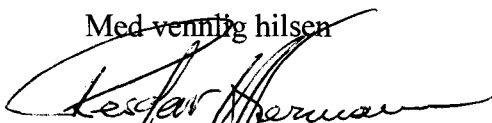
⁹ Barnombudsmannen "De vill att jag skal vara osynlig". Romska barn och ungdomar berättar i Sverige om sin vardag. BR 2005:07

Barneombudet stiller seg kritisk til en slik uttalt begrensning i LDOs pådriverrolle, spesielt når det gjelder diskriminering på bakgrunn av alder. Ombudet frykter at dette vil kunne ramme mange av de diskrimineringsområdene som rammer barn.

Punktvis oppsummering

- Barneombudet er positiv til at diskrimineringsreglene samles i en felles lov.
- Barneombudet påpeker at det er viktig at barneperspektivet ivaretas i lovproposisjonen.
- Barneombudet er positiv til at loven skal gjelde alle samfunnsområder.
- Barneombudet støtter utvalgets forslag om ikke å innlemme familielivet i lovens saklige virkeområde.
- Barneombudet er uenig med utvalget i at alder ikke bør være et opplistet diskrimineringsgrunnlag.
- Barneombudet støtter utvalgets forslag om en sekkekategori, men er kritisk til at aldersdiskriminering bare skal kunne påberopes i særlige unntakstilfeller.
- Ombudet mener at det er meget viktig at språk innfortolkes i etnisitet som diskrimineringsgrunnlag, og støtter utvalgets vurderinger på dette området.
- Barneombudet er positiv til at helse og overvekt som diskrimineringsgrunnlag kommer inn i sekkekategorien.
- Ombudet er fornøyd med at virkeområdet for diskriminering på bakgrunn av seksuell orientering foreslås utvidet til å gjelde alle samfunnsforhold.
- Ombudet mener at utvalget burde tatt sosial opprinnelse inn som et grunnlag i sekkekategorien.
- Ombudet er av den oppfatning at oppholdsstatus også bør være et relevant diskrimineringsgrunnlag.
- Utvalget og departementet foreslår at loven innlemmer trossamfunn i det generelle diskrimineringsforbudet i § 4, men at det gis en generell mulighet til forskjellsbehandling på saklig grunnlag i § 5. Barneombudet støtter utvalgets vurderinger.
- Ombudet mener at innlemmelse av nye diskrimineringsgrunnlag i læremidlene vil være en viktig del av arbeidet for å redusere diskriminering.
- Barneombudet stiller seg kritisk til en uttalt begrensning i LDOs pådriverrolle, spesielt når det gjelder diskriminering på bakgrunn av alder.

Med vennlig hilsen

Reidar Hjertmann
Barneombud

Camilla Kayed
rådgiver